

04.05.2004

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Devlet Bakanı Sayın Beşir ATALAY tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Bülent TANLA
İstanbul Milletvekili

SORULAR

Nisan ayı içinde Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından yayınlanan "Mutluluk Araştırmasını" büyük bir dikkatle inceledim.

Kamuya açık bir araştırmanın sonuçları öncelikle, bu sonuçların muhatabı olan kişilerce, sonra da bu sonuçlara ilgi gösteren çevre ve gruplar tarafından genel bir çevre algılaması ortamında değerlendirilir.

Algılama ortamı, DİE'nin mutluluk araştırmasındaki, Türkiye'de yüzde 60'lara varan mutlu insanların araştırma sonuçlarını duyanların, öğrenenlerin, çevrelerinde de bulunan insanların aynı oranlar düzeyinde varolması anlamındadır.

Ayrıca araştırma raporunun on dördüncü sayfasında Mutluluk "acı, kader ve ızdırabın yokluğu ve bunların yerine sevinç, neşe ve tatmin duygularının varlığıyla karakterize edilen durum, hayattan genel olarak memnun olma hali", Memnuniyet ise, "ihtiyaçların ve isteklerin karşılanmasından doğan tatmin duygusu olarak" belirtilmektedir. Bu

çerçeve de araştırma sonuçları Türkiye'deki mutlu insan sayısını ailelerin yüzde 59.6'sı olarak vermektedir.

Araştırmanın üçüncü sayfasında da hane halkı gelirlerinin, ihtiyaçlarını zor karşılayanların oranı yüzde 57.9 olarak, ihtiyaçlarının ancak (orta) bir kısmını karşılayabilenlerin oranı da yüzde 36.1 olarak gösterilmektedir. Türkiye'de ailelerin ancak yüzde 6.0 sının ihtiyaçlarını aylık gelirleriyle tam ve rahat rahat karşılayabilecekleri sonucuna varılmaktadır.

Türkiye'de birçok saygın ve güvenilir araştırma kuruluşu ile üniversitelerin akademisyenlerin, yerli ve yabancı kuruluşun yaptığı, yaptırdığı aynı konudaki araştırmalarda da (mutluluk-yaşamdan mutlu olmak) böyle bir orana şimdiye kadar rastlanmamıştır.

Bu gerçekler çerçevesinde,

1. Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından yayınlanmış ve gerçekleri yansıtmaktan çok uzak olan ve sonuçları çelişkili olan bu araştırma sonuçları hakkında ne düşünüyorsunuz?
2. Devlete, Devlet İstatistik Enstitüsüne, Hükümet ve İktidar Partisine, Siyasete, Araştırma çalışmalarına, çağımızın en güçlü ve gerekli, aydınlanma ve çağdaşlık yolunun temeli olan bilgiye "güvensizlik" yaratan bu tip çalışmalara karşı neler yapmayı düşünüyorsunuz?